

M Ě S T O I V A N Ā I C E
Palackého náměstí 196/6, 664 91 Ivančice
Odbor vnitřních věcí

Č.J.: MI 9248/2020
Spis. Zn.: S-MI 4368/2020
Vyřizuje: Bc. Jaroslava Řeháková Veisová
Telefon: 546 419 481
Fax: 546 419 410
E-mail: veisova@mui.v.cz
ID DS: sh2bdw6

V Ivančicích dne 07.05.2020

Rozhodnutí o odmítnutí části žádosti o poskytnutí informací

Účastníci řízení:

Mgr. K [redacted] K [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted]
Město Ivančice, Palackého náměstí 196/6, 664 91 Ivančice, IČO 00281859

Rozhodnutí

Město Ivančice (dále jen „povinný subjekt“) rozhodlo o žádosti paní Mgr. K [redacted] K [redacted] (dále jen „žadatelka“) podané u města Ivančice dne 23.12.2019, č.j. MI 53/2020,

takto:

Podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím v platném znění ve spojení s § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím v platném znění ve spojení s § 11 odst. 1b a 2a zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím v platném znění a ve spojení s čl. 6 odst. 1a Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES se žádost **z části odmítá**, a to v bodu č.3 a č.5 žádosti.

Odůvodnění:

Město Ivančice obdrželo dne 23.12.2019 žádost poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím v platném znění (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“).

Žadatelka požadovala poskytnutí následujících informací:

1. *Která telefonní čísla využívá starosta města Ivančice v rámci výkonu funkce?*
2. *Který mobilní operátor je poskytovatelem služeb?*
3. *Poskytnutí výpisů odchozích i příchozích hovorů a SMS zpráv za posledních 6 zúčtovacích období.*
4. *Které e-mailové schránky využívá starosta města Ivančice v rámci výkonu své funkce?*

5. *Seznam příchozí a odchozí e-mailové korespondence, včetně smazaných, v rozsahu datum odeslání, adresát a předmět e-mailu, za posledních 6 měsíců.*

Povinný subjekt poskytl žadatelce informace k bodům 1., 2. a 4. žádosti, a to přípisem s názvem „Poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím“ ze dne 2.1.2020. Dále povinný subjekt vydal rozhodnutí o odmítnutí části žádosti ze dne 6.1.2020, č.j. MI 53/2020, kterým žádost žadatelky podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. v bodech 3. a 5. odmítl. Na rozhodnutí povinného subjektu reagovala žadatelka odvoláním dle § 16 zákona č. 106/1999 Sb., ze dne 27.1.2020 s názvem „Odvolání proti rozhodnutí správního orgánu“. Dne 5.2.2020 obdržel Krajský úřad Jihomoravského kraje (dále jen „nadřízený orgán“) spisový materiál města Ivančice, ve věci odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu, kterým byla odmítnuta část žádosti žadatelky. Nadřízený orgán rozhodnutím ze dne 19.2.2020, č.j. JMK 30035/2020 věc zrušil a vrátil městu Ivančice k novému projednání. Povinný subjekt dne 4.3.2020 vydal nové rozhodnutí o odmítnutí části žádosti s č.j. MI 5236/2020, kterým žádost žadatelky podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. opět v bodech 3. a 5. odmítl. Na rozhodnutí povinného subjektu reagovala žadatelka odvoláním dle § 16 zákona č. 106/1999 Sb., ze dne 3.4.2020 s názvem „Odvolání proti rozhodnutí správního orgánu“, které doplnila o odůvodnění dne 21.4.2020. Dne 14.4.2020 obdržel nadřízený orgán spisový materiál města Ivančice, ve věci odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu, kterým byla odmítnuta část žádosti žadatelky. Nadřízený orgán rozhodnutím ze dne 27.4.2020, č.j. JMK 60000/2020 věc zrušil a vrátil městu Ivančice k novému projednání.

Povinný subjekt vycházel při posuzování žádosti, respektive požadavků uvedených v bodu 3. a 5. žádosti, zejména ze dvou základních právních předpisů: Ze zákona č. 106/1999 Sb., který v § 8a vymezuje pravidla pro zpřístupňování údajů vypovídajících o osobnosti člověka, včetně jeho osobních údajů, dle kterého platí, že „*informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu*“. Předpisem upravujícím ochranu osobních údajů je nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) Č. 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „nařízení GDPR“).

Dle čl. 6 nařízení GDPR lze osobní údaje zpracovávat (tj. též zpřístupňovat podle zákona č. 106/1999 Sb.) pouze za těchto podmínek a pouze v odpovídajícím rozsahu:

- a) subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním osobních údajů pro jeden či více konkrétních účelů;
- b) zpracování je nezbytné pro splnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů; nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu údajů;
- c) zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje;
- d) zpracování je nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné fyzické osoby;
- e) zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné

moci, kterým je pověřen správce;

f) zpracování je nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů, zejména pokud je subjektem údajů dítě.

Podle čl. 4 odst. 1 nařízení GDPR se osobními údaji rozumí „*veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby*“.

Podle § 4 odst. 2 nařízení GDPR je zpracováním osobních údajů „*jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení*“.

K článku 6 písm. a) nařízení GDPR povinný subjekt ústně vyzval starostu města Ivančice (dále jen „dotčená osoba“) k vyjádření se k žádosti a k udělení souhlasu k poskytnutí informace. Dotčená osoba s tímto nesouhlasila a o neposkytnutí souhlasu byl pořízen záznam do spisu s č.j. MI 4783/2020. K článku 6 písm. f) - zpracování je nezbytné pro účel oprávněných zájmů třetí strany — Povinný subjekt má za to, že z účelu žádosti, jak jej zcela obecně a široce formulovala žadatelka v odvolání, naprosto neplyne nezbytnost požadované informace pro kontrolu Činnosti veřejné správy. Zpracování, tedy i poskytování osobních údajů dle zákona o svobodném přístupu k informacím, musí být přiměřené a omezené na nezbytný rozsah ve vztahu ke sledovanému účelu. Povinný subjekt pro poměření dvou základních práv, tj. práva na informace a práva na ochranu osobních údajů a soukromí, přistoupil k provedení testu proporcionality. Jako první posuzoval účel (nebo také vhodnost). Zde platí, že by poskytnutí informace mělo být ve veřejném zájmu a posloužit možné diskuzi. Proto je důležité posoudit, jaký veřejný zájem žadatelka sleduje. V samotné žádosti žadatelka neuvedla, k jakému účelu mají získané informace posloužit, ve svém odvolání však sděluje „*účelem práva na informace je umožnit zcela legitimní kontrolu nad činností veřejné správy*“. Zároveň uvádí „*poskytnutí výpisů hovorů, SMS zpráv a e-mailů nemůže rovněž nikterak negativně zasáhnout do osobních práv dotčeného subjektu*“ a dále „*negativní zásah do osobních práv by hrozil pouze v případě, že by poskytnutá informace odhalila nějakou nekalou činnost*“. Odvolává se zde na rozhodnutí NSS ze dne 22.10.2014 sp. zn. 8 As 55/2012, v němž bylo předmětem posouzení poskytnutí informace o odměně zaměstnance ve veřejné správě. S tímto však nelze souhlasit. Úřad pro ochranu osobních údajů ve Věstníku Č. 8/2015 č.j. UOOU-05185/14 uvádí „*Správní orgán dále zdůrazňuje, že považuje důvěrnost obsahu, podrobností a okolností telefonního hovoru či komunikace prostřednictvím*

textových zpráv, tj. obecně důvěrnost komunikace za důležitou dimenzi práva na soukromí a zásahy do tohoto práva je tak třeba podrobovat vždy přísné proporcionalitě. Každá komunikace tohoto typu je tak věcí navýsost soukromou, a to bez ohledu na to, zda jej vedou osoby veřejně činné, či osoby jiné. V důsledku toho je i jakákoli nahrávka či jiný záznam takové komunikace (ať už pořázené legálně či nikoli) vždy zásahem do soukromí dotčených osob". Povinný subjekt má za to, že poskytnutí informací není veřejným zájmem. Z účelu žádosti, jak jej zcela obecně a široce formulovala žadatelka v odvolání, naprosto neplyne význam a důležitost požadované informace pro kontrolu činnosti veřejné správy. Povinný subjekt navíc má zato, že jsou jiné, méně invazivní cesty, jež umožňují účast na kontrole nad činností veřejné správy.

Povinný subjekt provedl test poměrování, čili poměrování kolidujících základních lidských práv. Povinný subjekt zde porovnával jak právo na informace, tak právo na ochranu soukromí, v neposlední řadě v kontextu existence zákona o elektronických komunikacích č. 127/2005 Sb. v platném znění (dále „zákon o elektronických komunikacích“). Právo na informace je zařazeno mezi práva politická, má sloužit k tomu, aby člověk v prakticky dosažitelné míře znal dění na veřejnosti. Zde povinný subjekt spatřuje nepoměr, neboť internetové stránky města, profil na Facebooku jak města Ivančice, tak dotčené osoby, o veřejné činnosti poskytnou více informací než požadované výpisy. Povinný subjekt rovněž poukazuje na nález Ústavního soudu P1.ÚS 45/17 ze dne 14.5.2019, jehož tématem bylo Data retention III (shromažďování a využívání provozních a lokalizačních údajů o telekomunikačním provozu). Ústavní soud zde řešil problematiku uchovávání provozních a lokalizačních údajů a jejich předávání dalším orgánům. Ve stručnosti-Ústavní soud zde vyložil, že právo na informační sebeurčení spolu s komunikační a osobní svobodou patří mezi základní lidská práva vztahující se nejen k obsahu zpráv, ale také k údají o volaných číslech, datu a čase hovoru. V bodu č. 100 uvádí „je nezbytné, aby s ohledem na závažnost a míru zásahu do základního práva jednotlivců na soukromí v podobě práva na informační sebeurčení (ve smyslu čl. 10 odst. 3 a čl. 13 Listiny), jež použití uchovávaných údajů představuje, zákonodárce omezil možnost použití uchovávaných údajů jen pro účely trestních řízení vedených pro zvlášť závažné trestné činy a jen pro případ, že nelze sledovaného účelu dosáhnout jinak“. Výsledkem tedy je, že pouze za přesně stanoveným účelem a v případě nezbytnosti je možné údaje poskytnout. Komu lze informace poskytnout, pak řeší zákon o elektronických komunikacích, který v § 97 uvádí přesný výčet orgánů oprávněných k přístupu k provozním a lokalizačním údajům. K e-mailové komunikaci je třeba znovu dodat, že Úřad pro ochranu osobních údajů ve svém stanovisku č. 2/2009 uvádí že „zaměstnavatel není oprávněn sledovat, monitorovat a zpracovávat obsah korespondence svých zaměstnanců“. K tomu lze doplnit rozsudek NSS čj. 4 As 50/2012-71 ze dne 30.5.2013, který konstatuje, že bez souhlasu osoby nemůže být její pošta otevřena ani zálohována. Význam a účel práva na informace, kde žadatelka v žádosti účel neuvedla a v odvolání uvedla pouze, že „účelem práva na informace je umožnit zcela legitimní kontrolu nad činností veřejné správy“ v porovnání s významem a váhou práva

na ochranu soukromí, jak je rozebráno výše, neodůvodňuje nadřazení práva žadatelky na informaci nad právo na ochranu soukromí.

Povinný subjekt pak přistoupil k prověření existence informací. Spisový řád povinného subjektu platný v době podání žádosti uvádí v bodu 2.1.2 nazvaném Příjem digitálních dokumentů *„Pokud dokument, doručený prostřednictvím elektronické pošty do osobní e-mailové schránky pracovníka podléhá evidenci, uloží tento pracovník celou e-mailovou zprávu ve formátu MSG (formát zpráv aplikace MS Outlook) a přepošle ji jako přílohu nové e-mailové zprávy na adresu elektronické podatelny MěÚ posta@muiv.cz. V předmětu zprávy musí být uvedeno slovo „evidovat“ Podatelna zajistí zpracování takto předané zprávy stejným způsobem, jako kdyby byla doručena přímo do e-mailové schránky elektronické podatelny, včetně ověření platnosti elektronického podpisu zprávy“*. V bodu 2.1.3 nazvaném Příjem ostatních dokumentů pak, že *„Podání doručená faxem, telefonicky nebo učiněná ústně přebírají všechny odbory MěÚ případně pracovníci zvláštních orgánů a organizačních složek. Fax nebo zápis telefonického či ústního podání se bezodkladně předá podatelně k zaevidování do ESSL GINIS, jde-li o dokument, který podléhá evidenci“*. Příloha č. 3 Spisového řádu povinného subjektu obsahuje seznam dokumentů, které nepodléhají evidenci. Na prvním místě jsou uvedeny běžné dotazy, žádosti o rady, neoficiální náměty a připomínky doručené e-mailem. Podatelna MěÚ Ivančice byla vyzvána k prověření poskytnutí výpisu evidovaných e-mailů a telefonických hovorů pana starosty. Podatelnu MěÚ bylo sděleno, že od 1.6.2019 do termínu prověření, tedy 2.3.2020, není evidován žádný e-mail ve vztahu k e-mailové adrese bucek@muiv.cz, ani evidovaný telefonní hovor. Toto sdělení bylo přiloženo ke spisu pod č.j. MI 4791/2020. Povinný subjekt zde uvádí, že pokud se e-maily neevidují, dochází k jejich průběžnému mazání, protože kapacita e-mailových schránek je i vlivem bezpečnosti omezena. Dále povinný subjekt prověřoval existenci výpisů hovorů. Zpracovatelem provozních a lokalizačních údajů je společnost 02 Czech Republic a.s. na základě rámcové smlouvy č. OZOPVS/ 152187 a zákona 127/2005 Sb. o elektronických komunikacích. Dle sdělení Odboru plánovacího a finančního Městského úřadu Ivančice nedisponuje povinný subjekt podrobnými výpisy hovorů ani v listinné ani v elektronické podobě. Povinný subjekt má za to, že jak v případě smazaných e-mailů, tak v případě výpisů, pakliže by byly od společnosti 02 Czech Republic a.s. vyžádány, by se jednalo o tvoření nových informací ve smyslu § 11 odst. 1b zákona č. 106/1999 Sb. Pokud by povinný subjekt požadovanými informacemi disponoval, příp. by disponoval souhlasem starosty města jakožto dotčené osoby, došlo by v případě poskytnutí informací ke kolizi práva na ochranu soukromí, neboť hovory soukromé nejsou nijak odlišeny, s § 8 odst.2 zákona č. 106/1999 Sb., který říká *„Povinný subjekt poskytne osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení“*; informaci by nebylo možno vhodně anonymizovat a poskytnout tak, aby

nedošlo k zásahu do soukromí osob, jejichž komunikace se starostou města nesouvisí s jeho veřejnou nebo úřední činností nebo s jeho funkčním nebo pracovním zařazením.

Z výše uvedených důvodů povinný subjekt rozhodl tak, jak ve výroku rozhodnutí uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze dle § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., a v souladu § 83 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat do 15 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, Žerotínovo nám. 449/3., 601 82 Brno-střed, prostřednictvím Městského úřadu Ivančice, Palackého náměstí 196/6, 664 91 Ivančice

Bc. Jaroslava Řeháková Veisová
Pověřenec GDPR